

Išbandyti verslo partnerių – į mūšio lauką

Kelta iš 1 p.
 „Jį jau galima žaisti buvusiamse vietų kariuomenės Vismalūkių ligone netoli Vilniaus, „Legion“ klubo teritorijoje V forte netoli uosto, Zoknių poligono 5-ojoje zonoje Šiauliuose, taip pat Viane, Klaipečiųje, Panevėžyje. „Lietuvos rytas“ pasidomėjo, to šis žaidimas užburia vyrus ir oteteris.

Įdėjo gerus emocijas

„Dažasyviūs susiprina komandinę kompanijos dvasia“, – sakė stūnės bendrovės „Balitka Lietuva“ atstovė D. Vigilienė.
 Šią vasarą bendrovė surengė tų draubūzių modeliu pristatę dažasyviūziū laukę.

„Norėjosi pabandyti, kadangi man tai buvo pirmas kartas. Viliškome patenkinti“, – patikino moteris D. Vigilienė.

Verslininkė pati patyrė, kad, uždiant dažasyviū, galima gerai sukrauti fiziškai, patisėti emociū ir suderinti veiksmus dirbant imandėje.

Kulkos paliko pėdsakus

Norintoms išbandyti dažasyviū pramogą D. Vigilienė specialų patarimų nesūlė. Svarbiu gora uocika ir patogi avalynė.

Specialia apranga, kaukės bei anklus duoda žaidimo rengėjai. Apot D. Vigilienės, neverta bič išsistęti dažais, kadangi je neaksmingi ir gerai nusiplauna.

Žaidimo metu net kelis kartus amoliūku pataukius į kaukę, uo ištepti švėsis verslininkės laukai.

Tačiau dažai lengvai nusiplaūšampūnu.

Pora šėvių ant D. Vigilienės kosėir peles paliko kraujosruvas. ačiau po žaidimo moteris jormis ičėjavosi kaip tikrame kare gaurmis kovinėmis žaizdomis.

Į darbą – lyg po atostogų

Vilniaus bendrovės „Kainarūtė“ kolektyvas dažasyviū žaidžia u trečias metus.

„Tai yra puikus atsipalaidaviū hūdas. Je ypač reikalingas, kai endrovėje atsiranda trintis.

Tuomet kviečiu visą kolektyvą vsti.

Po to žmonės į darbą grįžta užūršę problemis lyg po gerų atostogų“, – teigė bendrovės direktorus Dainius Leonavičius.

Labiau negu šauti 37 metų Leonavičius patinka kovinės už-

„Po žaidimo į darbą grįžtu patisėjęs lyg po atostogų“, – patiki no bendrovės „Kainarūtė“ direktorius D. Leonavičius.

duoty – pagrobti priešininkų vėliavą, užkopti į saugoną į kalną. „Nesu medžiotojas ir nemuriu juo būti, negalėčiau šauti į žvėrį. Tačiau dažasyviūs – tik žaidimas. Šaudamas aš žinau, kad žmogaus nesužeisiu, jam neskaudės, todėl apima tikras azartas“, – tikino pašnekovas.

Žaidimas D. Leonavičius atsi-palaiduoja nuo verslo rūpesčių – tuomet jo galvoje dažniausiai sukasi prisiminimai iš vaikystės, kai po laukus bėgiodavo su medžiū šautuvu.

Pavaldiniams nekerštauja

Vilniaus bendrovės „Kainarūtė“ savo darbuotojams rengia komandų turnyrus.

Kovos aikštelėje išmoktos komandinio žaidimo pamokos praverčia ir versle – į ekipas susihūrusiems bendrovės darbuotojams lengviau priimti bendrus sprendimus. Nusispyjęs direktorius prisipažino, kad jo pavaldiniai jaučė azartą, norėdami jį „nukauti“.

„Iškart tikrai darbe po to jiems nekerštauju“, – patikino D. Leonavičius.

Šiandien bendrovė švė gim-

tadienį ir ta proga D. Leonavičius kvies pavaldinius vėl susikauti dažasyviūziū lauke.

Žinodami tai darbuotojai dvi savaites gyveno būsiniojo mūšio emocijomis – rikiavosi į komandas, šlifavo kovos planus.

Paiklaustas apie traumas, D. Leonavičius atsakė, kad rimtų sužeidimų nebūta.

„Kartais kitą dieną po žaidimo randu vieną kitą mėlynę. Tuomet nustembu, kaip ji atsirado, nes mūšio įkarštyje nieko nepajutau“, – pasakojo verslininkas.

Šaudyti nebuvo bailsu

Dažasyviū yra žaidė ne tik verslininkai, bet ir politikai.

„Malonumo pojūtis išlieka mažiausiai dvi savaites“, – taip jausmus po dažasyviūziū kovų apibūdino Prezidento patarėjas ekonomikos klausimais Jonas Ragauskas. Jis prisipažino, jog nėra geras kovotojas ir iš žaidimo dažniausiai iškrinta jam įpusėjus.

„Būna liūdna, kai tave „nukauja“. Bet iškart pralinksmėjį matydamas dažais išteptus ir iš aikštes pasitraukiančius priešininkus“, – sakė vyršikis.

Prisiminęs pirmąjį žaidimą, 43 metų J. Ragauskas pasakojo, kad kuō ilgian žaidė, tuo azartšikesnis darėsi.

„Šaudyti buvo visai nebaisu – žinojau, kad nieko nesužeisiu“, – patikino vilniecis.

Moterys pergudranja vyrus

J. Ragauskas pastebėjo, jog dažasyviūziū lauke moterys kartais net geriau pasirodo nei vyrai, nes dažniau vadovaujasi protu ar gudrumu.

Kartą mūšio lauke pasigedome vienos žaidėjos. Manėme, kad ji išsigando ir išėjo iš lauko. Bet lemiamu momentu ji pasirodė, išpleškino likusius mūsų komandos narius ir užgrobė vėliavą“, – prisiminė J. Ragauskas.

Dažasyviū Prezidento patarėjas rekomenduoju žaisti ne tik tai jauniems, bet ir vyresnio amžiaus žmonėms.

„Šis žaidimas – labai dinamiškas ir sportiškas. Jis suteikia naują pojūčių, aigavina jėgas“, – teigė pašnekovas.

Bendrovės rengia turnyrus

Dažasyviūziū žaidimus sostinėje rengiančios bendrovės „Techniškas matas“ direktorius Norijus Gimžauskas teigė, kad tai yra ir techninio sporto šaka, ir gora pramoga.

„Didžiausias atpildas už darbą – žaidimo patenkinti klientai“, – tvirtino 31 metų verslininkas.

Turnyruose jau žaidė tokių žinomų bendrovių kaip „Omnitel“, „Tele2“, „Čilija“, „Bite“, „Nestė“, kitų darbuotojai.

Šis pramogą „Techniškas matas“ siūlo jau penkerius metus.

Bendrovė žada artimiausiu metu pasiūlyti žaidimą „Nugalėk ir nemokėk“ – įvaskus priešininkus komanda nemokės už žaidimą.

Varžovus sau – konkuruojančios įmonės komanda – į dvikovą galima iškviesti ir anonimiškai.

Vienam žmogui žaidimas nuo pirmadienio iki trečiadienio ir sekmadieniais kainuoja 50 litų, ketvirtadieniais ir šeštadieniais – 60 litų. Į kainą įeina apranga, įranga, teisėjavimas ir 100 dažų kamuoliūku.

Prieš startą – instruktažas

Nuo 1998-ųjų dažasyviū Kau-ne populiarina apskrities dažasyviūziū klubas „Legionas“. Šio klubo teritorijoje – V forte netoli Kau-no – žaidimą išmėgino ir „Lietuvos ryto“ žurnalistas.

Sužirę draugų komandą, į for-

tą Zulkinėje sekmadienio rytą atvykome nusiteikę ypač kovingai.

Cia jau buvo susirinkusi kompanija iš Kau-no, pasiryžusi išmėginti jėgas. Jų buvo daugiau, tad du savo žaidėjus priešininkai perleido mums. Žaidėme 10 prieš 10.

Iš pradžių – persirengimas.

Maskuojamasis uniformas su klubo emblema vilkomės ant viršutinių rūbų.

Prieš gaudami ginklus išklau-sime išsaraų klubo „Legionas“ nario ir mūsų žaidimo teisėjo Kestučio Blaževičiaus instruktažą.

Svarbiausia – mūšio metu nenusimti kaukės, nes dideliu greičiu skriejantis dažų kamuoliukas gali sužaiboti akis.

„Nukautas“ žaidėjas iš aikštelės pasitraukia iškolės ranka.

„Nukautas“ jis tampa, jei priešininkui patauko į bet kurią kūno vietą dažų kamuoliuku ir jeigu dėmė ne mažesnė nei 5 centų moteta.

„Tik nevaikinkite rembo, švarcnegerių ar kitų superdūviūriū – nenešiotė ginklo vamzdžiū į viršų. Gali išbryti kamuoliukai“, – perspėjo mus K. Blaževičius.

Kova vyksta labirinte

Po instruktažo gavome ginklus – pneumatinius žymeklius ir šovinčius – dažų kamuoliūkus. Užstatėme ginklus, ant galvos užsimaukšlinomė apsaugines kaukes.

Kad asikurtume priešininkus, kiekviena komanda ant kaklo užsirio ryškias skareles: mes – geltonas, priešininkai – raudonas.

Žaidėme aikštelėje, kurioje iš senojo forto kareivinių sienų ir statybos blokų suformuotas labirintas. Aikštelės centre – vėliava. Abiejų komandų tikslas – pagrobti ją ir nunešti į priešininkų bazę.

Abi komandos nuėjo į priešingą aikštelės pusę. Po toisėjo signalo visi lyg susitarę subėgo į sienas kareivines. Pasigirdo pirmieji šoviai ir kovos šūksniai.

Per apsauginę kaukę tamsio-se kareivinėse sunku orientuotis. Nepastebėjau duobės ir į jį įkritau. Kovos įkarštyje net nepajutau, kaip stipriai susisūsiū šonkaulius. Juos mausti pradėjo tik po kelių dienų.

Labiau galėjėsi iškristusį dažų kamuoliūku – beveik nebetrėjau kuo šaudyti.

Atsargas teko papildyti

Pirmąsias tris dvikovas pralaimėjome „sausu“ rezultatu 0:3.

Vylėmės, kad teisėjas K. Blaževičius yra matęs ir prasčiau žaidžiančių komandų.

Prezidento patarėjas J. Ragauskas dažasyviū pataria žaisti ne tik tai jauniems, bet ir vyresnio amžiaus žmonėms.

N. Gamažausko nuotr.

Jau po pirmųjų partijų buėjęsi kiekvienam žaidėju duoci 100 dažų kamuoliūku. Kraujyje dar virė adrenalinas, norėjome atsirevanšuoti, todėl nusipirkome dar po šimtą kamuoliūku. Kiekvienas jų mums kainavo po 15 centų.

Šį kartą man labiau pasisekė. Iškritęs iš pirmojo žaidimo, pasidėjau ginklą ant žemės. Auošdamasis antrajam, jo neberadau – kažkas paslėmė lyg save.

Ses žaidėjas nepaklausė patarimo įsidėmėti savo ginklą ir pastėvė maniškiū tuščia dėtuve. Man atiteko ginklas su beveik pilna dėtuve.

Gelbėjo profesionalai

Po partijų pralaimėjimų su-laukėme daug patarimų iš teisėjo K. Blaževičiaus lėpų.

Jis mus paragino dirbtis po visą aikštelę, ncolat greitai juokė, nes taip sunkiau pataikyti, kovoti poromis, dirbant veiksmus kalbetis tarpusavyje.

Netikėtai mums į pagalbą pasisiūlė klubo „Legionas“ narys Viljus Jankūnas.

Patyręs 28 metų žaidėjas paaiškino, kad šiame žaidime svarbiausia – taktika bei strategija. Jis surikiavo mūsų komandą po du, visoms poroms davė užduotis.

Profesionalo patarimai buvo naudingi – atsirevanšavome 3:3.

Tada priešininkams į pagalbą nors ir be ginklo, suskubo K. Blaževičius, o mums netikėtai pasišūlęs padėti V. Jankūnas pasitraukė iš žaidimo.

Sužadėme dar du raundus. Finalo rezultatas – lygiosios 4:4.

Net nepastebėjome, kaip praėbėgo laikas.

Kelios valandos praskriejo lyg minutės, palikdamas malonų polikiū pralisto laisvalaikio jaunimą ir daugybę įspūdžių.

